

Co jste asi nevěděli o Kochánkách

Na pomezí dnešních Kochánek (původně Kochánku) bylo objeveno mnoho prehistorických dokladů o dávné minulosti tohoto kousku naší země. Stará kronika, která byla ztracena, vyprávěla o pohnuté historii, kterou má tato vesnička kousek za Benátkami nad Jizerou. Nová kronika, kterou napsal JUDr. Hrabě, je dokladem, že **Kochánky leží kolem bývalého hrádku knížete Kochana z rodu Vršovců.**

Po tomto hrádku zůstaly jenom nepatrné zbytky na pozemku pana Svatoně. Kochanova tvrz byla jednou z nejpevnějších a nejtvrdších výsep rodu Pšovanů sídlícího na území dnešního Mělnicka a Roudnicka proti sjednocovacím snahám pražského knížete.

Vysočina slivenská a jí patřící území dnešních Kochánek byly širokým pomezím hvozdem mezi územím Čechů a Pšovanů, který byl svědkem bojů mezi oběma kmeny. **Nejtvrdšími a nejútočnějšími zuby pšovského panství byl hrádek Kochana v Kochánku, který na strmých stránkách nad Jizerou ovládal brod přes Jizeru.** Kochan podnikal výpady do oblastí ovládaných českými knížaty, ohrožoval obchodní stezky a jako jeden z posledních setrval ve vzdoru proti jednotící moci pražského knížete.

Podle dávné pověsti přitáhl pražský kníže s vojskem ke Kochanovu hrádku a obléhal jej. **Po delší bitvě byl celý hrádek spálen, jeho obránci pobiti a Kochan krutě mučen a zabit.** Po pádu pšovského knížectví a po smrti posledního knížete Slavibora, otec svaté Ludmily, asi v 8. století našeho letopočtu, bylo celé území připojeno k pražskému knížectví. Kochánek se tím stal majetkem pražského knížete. **Pádem hrádku v Kochánku byla pravděpodobně zničena malá osada tak, že zbylo několik domů přilehlých k hradní zdi.** Jejich obyvatelé se stali rolníky. Tím si můžeme vysvětlit to, že ještě v dobách, kdy kníže Břetislav I. zakládal Kapitulu staroboleslavskou, daroval jí také tuto krajinu – v seznamu jsou obce Hlavno a Mečeříž. **Také tato listina je první písemnou památkou z roku 1052 na krajinu kolem Kochánku.** Podle obsahu listiny se zdá, že na počátku XI. století nebyla vysočina slivenská osídlena vesnicemi – až na Hlavno a Mečeříž. **Teprve o 50 let později** můžeme v podobné církevní listině číst zápis, že Kapitola držela další vesnice, a to Slivno, Košátky, Hřivno, Sušno, Sušenec a Slepeč. Poslední dvě vesnice zanikly. Je pravděpodobné, že vesnici **Slepeč opustilo obyvatelstvo a přestěhovalo se do Kochánku. Tím byla založena velká obec Kochánek.**

V Kochánku byl v té době jeden svobodný statek, jeho majitel byl vladyka a k němu náležel i mlýn na řece Jizeře, který byl založen rodem Michalovců. **Nejpohnutější doba pro Kochánek byla za třicetileté války.** Již po prohrané bitvě na Bílé hoře se tam vedlo velmi špatně. Sousedé z Kochánku utíkali ze svých chalup do lesů, aby zachránili alespoň holé životy a stavení pustla.

Také sousední městečko Mečeříž dopadlo velice špatně. Dne 11. listopadu 1620 Poláci Mečeříž vypálili a navštívili také Kochánek a vydrancovali jej. Po nich přiházeli vojáci různých národností, vedeni generálem Gallasem. Dne 5. prosince r. 1632 tu byli ubytováni rejtaři z pluku Piccolominiho, kteří pobrali lidem obilí a krmivo. Ještě v roce 1642 se vrátili Švédové. V roce 1646 byl Kochánek a jiné vesnice, pokud byly položeny mezi lesy, ohrožovány a olupovány tlupami zběhlých vojáků císaře.